

يوهناڻے اِلهامي ڪتاب

يوهناڻے اِلهامي ڪتابي پڄار

اِلهامي ڪتابي نبيسوڪ، چار رندا وتي ناما گيت ڪه من يوهنا آن (). گيتريڻ زانتڪاراني هئال هميش انت ڪه اے، ايسا مسيهي ڪاسدين يوهنا انت، هما ڪه تان سئي سالا ايسائي همراه ات و چارمي انجيلي نبشته ڪرتگ ڪه يوهناڻي انجيل گوشگ بيت.

چه اے ڪتابي وانگا، زانگ بيت ڪه اشيئي نبشته ڪنگي وهدا ايسائي باورمند زلم و زوراڪيئي چيرا آنت. گمان ايش انت ڪه اے زلم و زور، رومي ڪنيسر نيرو (۵۴ تان ۶۸ ميلاديا) يا دُميتيائي (۸۱ تان ۹۶ ميلاديا) زمانگا بوتگ. يوهناڻي چند، پتموس نامين جزيرهيا درانديي ڪنگ بوتگات (). پتموس، انچين جاهي ات ڪه رومي سرڪارا، مردم په سزيا ديئم دانت.

ڪتاب چش بندات بيت: ”ايسا مسيهي اِلهام، ڪه هدايا آييارا دات تانڪه وتي هزمتڪارانا هما چيزان پيش بداريت ڪه آلم زوت بئجي آنت“ (). بازيئيئي هئالا، اے هبر په ڪتابي مانا ڪنگا رهشوني آنت.

ڪتابي دومي و سيمي در، ڪاگد آنت ڪه په هيت ڪليساي نبشته ڪنگ بوتگ آنت. ڪتابي منتگين بهر اے گپي سرا انت ڪه چه يوهناڻي مرڪا و رند چه بيت.

اے ڪتابا راز و رمز باز مان انت و بازيئيئي مانا زانگ نبوتگ. پميشكا ما بايد انت وانگي وهدا اے ڪتابا چه وت گيشين مانا مان مڪنين. چوناها اِلهامي ڪتاب، وتي بازين راز و رمزي وت مانا ڪنت؛ ڪليسا، چراگدان گوشگ بوتگ آنت ()، هئالا ديئم په روما هم بارت.

اے ڪتابي دگه هاسين گپي، هيتي هساب انت. هيت چيزي نام باز رندا گرگ بيت، بزان هيت مهر آنت () و هر يگيئي سرا الڪاپيا هبر ڪنگ بيت. هيتي رمزي مانا ”سرجمي“ انت.

ڪتابي بازين چيزيئي مانا ڪنگ ستر گران بيت بله ڪتابي گلو تچڪ انت: ايسا

مسیه واتر کنت و کئیت ۰).

پیشلبز

۱) ایسا مسیههے هما إلهام که هُدايا آييارا دات تان وتی هزمتکاران هما
چیزان پیش بداریت که آلم زوت بئیگی آنتت. آيا وتی پریشتهگه په وتی
هزمتکار یوهنایا رنوان دات تان اے إلهام آشکار بییت. ۲) یوهنایا هما چیزانی
گواهی دات که دیستگ آنتتی، بزانه هُدايه هبر و ایسا مسیههے شاهدی. ۳)
بهتاور هما انت که اے پیشگوئییه لبزان په بُرزتواری وانیت و بهتاور هما انت
که اے پیشگوئییه لبزان گوَش دارنت و هرچه که نییسگ بوتگ، وتی دلا
دارنتش، چیا که وهد نَزیک انت.

دَرهبات

۶-۴) چه یوهنایه نیمگا، په آسیایه دمگه هپتین کلیسایان:

چه هماییه جندیه نیمگا که هست انت، هست بوتگ و آيگی انت، چه هما
هپتین روهانی نیمگا که آيیه بادشاهی تهته دیما انت و چه وپادارین شاهد
ایسا مسیههے نیمگا شمارا رهمت و ایمنی سر بات. ایسا مسیهه هما اولی انت که
چه مُردگان زندگ بوتگ و دنیایه بادشاهانی هاکم انت. شان و شوکت و زور، ابد
تان ابد هماییا سر بات که مارا دُوست داریت و گوَن وتی هوَنا مارا چه گناهان
آزاتی کرتگ و دینی پیشوا و بادشاهییه جوَری کرتگ که آيیه هُداين پته هزمتا
بکنین. اَنچش بات. آمین.

۷) بچار، آگون جمبران پیداک انت و

همک چم آيا گندیت،

هما هم که آيیه جانِش ئنگ ئنگ کرتگ و

زمینیه سجّهین کئوم هماییه سئوبا پرسینگ بنت.

هئو، اَنچش بات. آمین.

٨ ټاوانډين ټدا ټوشيت: ”بنډات من آن و هلاسي من آن، هما كه هست انت، هست بوتگ و آيگي انت، پرواك، آ من آن.“

يوهنا ئه الهامئ بنډات

٩ من، يوهنا، شمئ برات آن و هما آزار، بادشاهي و سبر و اوپارا شمئ همراه آن كه مارا ايسائئ نامئ سئوبا رسنت. من ټدائ هبر و ايسائئ شاهديئ سئوبا پتموسئ جزيرها اتان. ١٠ ټاوانډئ روچا ټدائ رو ه مني دلا پترت و من اشكت كه پشتا برزين تنوارئ بوت، ټوشئگا ټرنائ تنوارئ ات. ١١ ټوشتي: ”ا چيزان كه تئو ټندئ، ټتابيئ تها نبشتهش كن و په هپتين كليساين ديمش دئ، په ايسس، سمورنا، پرگاموم، تياتيره، سارديس، پيلادليا و لئوديكيائ كليساين.“

١٢ من هما تنوارئ نيما چك ټت كه ټون من هبرا ات. من كه چك ترينت، هپت تلاهين چراټان ديسټ و ١٣ چراټاناني نياما انساني چكئئ ټولئني ديسټن، ټراجين پشه ټورا اتئ كه تان پادان ات و سينگا تلاهين پئي بستگ اتئ. ١٤ سر و مودي چو پزما اسپت اتنت، چو برپا اسپت، و چمي چو آسئ برانزا. ١٥ پادي پوره تاپتگين برنج اتنت كه آسئ كورهيا روك اتنت و تنواري چو بازين اپاني تنواري ات. ١٦ هپت استاري راستين دستا ات و چه آيئ دپا دودپين تيزين زهمه در آيگا ات. ديمي ټون وتي سرجمين رونا چو روچا ټرپشگا ات.

١٧ من كه ديسټ، پوره مردگه بوتان و آيئ پاداني ديما ټپتان. وتي راستين دستي مني سرا اير كرت و ټوشتي: ”مئرس، من ائولي و آهري آن. ١٨ من زندگين آن. من مرټگ اتان و بچار، نون زندگ آن، ابد تان ابد. مرڪ و مردگاني جهانئ كليټ منا ټون انت. ١٩ پميشكا هرچه كه تئو ديسټ، هرچه كه انون بيگا انت و هرچه كه ديمترا بيت، نبشتهش كن. ٢٠ هپتين استار كه تئو مني راستين دستا ديسټنت، آياني و هپتين تلاهين چراټاناني راز اش انت: هپتين استار هپتين كليساين پريشتگ انت و هپتين چراټان هپتين كليسا انت.“

په ایپسئو کليسايا

① په ایپسئو کليسايا پریشتگا نبشته کن:

اے هبر همایيښگ أنت که هپتین استاری راستین دستا أنت و هپتین تلاهین
چراگدانانی نیاما گام جنگا انت. آ چش گوشیت:

② من تئی کاران زانان، تئی زهمت گشی و سبر و اوپارا. من زانان که تئو
بدین مردمان سگت نکئی، همایان که وتا کاسد گوشگ بله نبوتگ أنت، تئو آ
مردم چکاستگ أنت و دیستگ که دروگبند أنت. ③ مهر اوشتاتگئی و گون سبر و
اوپارے هر چیزت په منی ناما سگتگ و دمت نبرتگ.

④ بله منا گون تئو یک گلگه هست انت. نون تئو آ پیما مهر کنگا نه اے که
بنداتا کنگا آتئ. ⑤ پمیشکا یات کن که چه کجا کپتگئی. تئوبه کن و هما کاران
بکن که تئو بنداتا کرتگ أنت. اگن وتی پشومانی ات زاهر نکرت، من په تئو پیډاک
آن و تئی چراگدانا چه آییئ جاگها دور کنان. ⑥ بله ترا اے شری هست انت که
تئو هم چه نیکولاییتانی کاران نپرت کئی و من هم نپرت کنان.

⑦ هرکسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکین روہ گون کلیسایان چه
گوشیت. هما که سوین بیت، من آیا چه زندئ هما درچکا ورگئی هگا دئیان که
هدائے بهشتا انت.

په سمورنائو کليسايا

⑧ په سمورنائو کليسايا پریشتگا نبشته کن:

اے هما اولی و آهریئ هبر أنت که مرتگات و پدا زندگ بوت. آ چش
گوشیت:

⑨ من تئی آزار و نیزگاریا سرید آن بله تئو هستومند ائی. آ کپران زانان که
هما مردمان کرتگ أنت که وتا یهودی گوشنت بله یهودی نه أنت. آ شیتانئ

کَنيسَهے اَنت. ۱۰ چه آيوکين آزاران مټرس. بچار، شئيتان چه شما لهتينا په شمئ چکاسگا زندانا کنت و تئو تان ده روچا آزار دئگ بئ. تان مرکئ ساها وپادار بئ و من ترا زندئ تاجا دئيان.

۱۱ هرکسا که گوش پر، گوش بداريت که پاکين روہ گوڼ کليسايان چه گوشيت. هرکس که سوبين بيت، چه دومی مرکا هچ تاوانه نگديت.

په پرگامومئ کليسايا

۱۲ په پرگامومئ کليسائے پريشتگا نبشته کن:

اے همایئے هبر اَنت که دودپين تيزين زهمی گوڼ اَنت. آچش گوشيت:

۱۳ من زانان تئو کجا جهمنند ائ، همودا که شئيتانئ تھت اَنت، بله تئو منی نام مټر داشتگ. تئو منی وپادارين شاهد، اَنتيپاسئ وهدا هم منی سرا باور کنگا انکار نکرت، هما اَنتيپاس که شمئ نياما کُشگ بوت، همودا که شئيتان جهمنند اَنت.

۱۴ بله منا گوڼ تئو لهتین گلگ هست. تئی کړا لهتین مردم هست که بليامئ تاليمئ مټوک اَنت. بلياما بالاک سوچ دات که په اسرائيلئ چگان دامے چير بگيجيت که اسرائيلئ چک، په بتان کرتگين گربانيگان بورنت و بيراه و رهندين وپت و واب بکننت. ۱۵ همے پئما تئی کړا دگه لهتین چشين هم هست که نیکولاييتانی تاليمئ مټوک اَنت. ۱۶ پميشکا تئوبه کن، اگن نه من په تئو زوت پيداکن آن و گوڼ وتی دپئ زهما آيانی هلاپا جنگے بنگيج کنان.

۱۷ هرکسا که گوش پر، گوش بداريت که پاکين روہ گوڼ کليسايان چه گوشيت. هما که سوبين بيت، من آيا چه چير و پناهين مئا بهرے دئيان. من آ مردما اسپيتين سينگه هم دئيان که آيئ سرا نوکين نامے نبشته اَنت. اے ناما تهنه هما زانت که آيا دئگ بيت.

په تياتيرهئ کليسايا

١٨) په تياتير هئې كليسا ئې پريشتگا نېشته كن:

اے هډائے چكئې هبر انت، هماییه كه چمې چو آسئې برانزا انت و پادی پوره تاپتگین برنج. آ چش گوشیت:

١٩) من تئیی کاران زانان، تئیی مهر و ایمان، هزمت و سبر و اوپارا. تئو انون چه آ کاران گیشتر کنگا ائې كه بنداتا کرتگ انت.

٢٠) بله منا چه تئو یک گلگې هست كه تئو هما جنین، ایزابلا سگگا ائې كه وتا پیگمبره گوشیت. آ تالیم دئیگا انت و منی هزمتکاران گمراه کنگا انت. آیان بیراه و رهنبدین ویت و واب و هما گربانیگانی ورگئې سوچا دئیگا انت كه په بُتان کنگ بوتگ انت. ٢١) من آیارا وهد داتگ كه بلکین تئوبه بکنت، بله آ چه وتی زنهکاریا پشومان بیگ نلوئیت. ٢٢) بچار، من آییآ تهتئې باهوٹ کنان و هما كه گون آییآ زنا کنگا انت، آیان سگین آزابیئې تھا دئور دئیان، اگن آییئې کارانی رندگیری اش یله ندات و تئوبه اش نکرت. ٢٣) من آییئې چگان و بای دئیان و کُشان، گُرا سجهین کلیسا زاننت كه من هما آن كه دل و هئیلانی هالان در گيجیت و من شما هرگسا آییئې کارانی هسابا مَز دئیان.

٢٤) بله تياتير هئې اے دگه مردم، شما كه اے تالیمئې مئوك نه ایت و "شئیتانئې جهلین رازان"، انچش كه لهتین گوشیت، شریا سرید نه ایت، اے گپان شمارا گوشان: "شمئې سرا دگه گرانی بارے نلذان، ٢٥) بله هما چیزانی سرا كه شما وتا مهر داشتگ، تان منی آیگا وتا انچش بداریت."

٢٦) هما كه سویین بیت و تان آهرا منی کاران کنت، من آییآ کئومانی سرا واک و اهتیار دئیان. ٢٧) آ گون آسنین آسایا انچو کئومانی سرا هکمرانی کنت كه کونزگ پرؤشگ بنت. ٢٨) انچین اهتیاره چه منی پتئې نیمگا منا رستگ. من آییآ سُهبئې استارا هم دئیان. ٢٩) هرگسا كه گوش پر، گوش بداریت كه پاکین روہ گون کلیسایان چه گوشیت.

په سارديسئې كليسايا

١) په سارديسۍ كليساۍ پرېشتگا نېشته كن:

اے همایيۍ هېر انت که هپتینِ استار و هډائے هپتینِ روھی گوڼ انت. آ چُش
گوښیت:

٢) من تئی کاران زانان. تئو نامے در آورتگ که زندگ ائے، بله آسلا مُرتگئے. آگه بئے و هما چیزان مھر و مُهکم کن که انگت پَشت کپتگ انت بله مَرگی انت. چیا که من تئی کار دیستگ انت که منی هډائے چمان کامل نه انت. ٣) گڑا تئوبه کن و هرچے که ترا رستگ و تئو اِشکتگ یاتش کن و مَهرش بدار. اگن آگه نبوتئے، من دُرکایی کایان و تئو هچ سرید نبئے که من چه و هدا په تئو کایان.

٤) بله ترا سارديسا لهتین مردم هست که وتی پوښاکش پلِیت نکرتگ انت، آ اسپیت پوښ بنت و گوڼ من گام جنت چیا که کرزنت. ٥) هرکس که سوږین بیت، همشانی دئولا اسپیت پوښ بیت. من آییۍ ناما هچبر چه ”زندئے کتابا“ گار نکنان و وتی پت و پتئے پرېشتگانی دیمآ آبیآ مئان. ٦) هرکسا که گوښ پر، گوښ بداریت که پاکینِ روهِ گوڼ کليسايان چه گوښیت.

په پیلادلپيائے کليسايا

٧) په پیلادلپيائے کليساۍ پرېشتگا نېشته كن:

اے هېر همایيگ انت که پاک و راست انت، همایيگ که داوودئے کليتی دستا انت. آ چیزا که آچ بکنت، گسۍ بند کرت نکنت و آ چیزا که آ بند بکنت، گسۍ پچ کرت نکنت. آ چُش گوښیت:

٨) من تئی کاران زانان. بچار، من تئی دیمآ پچین دروازگے اِشتگ که گسۍ بند کرت نکنت، چیا که تئی زور کم انت و انگت تئو منی هېر مَنتگ و چه منی ناما انکار نکرتگ. ٩) بچار، من چه شئيتانئے گنيسهئے مردمان لهتین ترا دئيان، چه همایان که وتا يهودی گوښنت بله يهودی نه انت و دروگ بندنت. بچار، من آيان پرمايان، آ کاینت، تئی پادانی دیمآ کپنت و سرید بنت که من ترا دوست داشتگ. ١٠) تئو منی هکم مَنتگ و سبر و اوپار کرتگ، پمیشکا من هم ترا چه

دادرسيئے ساھتا رځينان که په زمينۍ سرا نشتگينانی چکاسگا سجھين دنيايا
آيگی انت.

(۱۱) من زوټ پيدا کړه. هرچه که ترا هست، مېرېش بدار تانکه گس تېي
تاجا پچ مگپت. (۱۲) هما که سوېن بيت، من آيا وتی هداي پرستشگاهي
منکي جوړ کړه و آيدا هچر چه پرستشگاهي در نيوت. من آيې سرا وتی هدا
و وتی هداي شهر، نوکين اورشليمي ناما و وتی نوکين ناما نبشته کړه. نوکين
اورشليم چه مني هداي نيما، چه آسمانا اير کيوت. (۱۳) هرکسا که گوش پر،
گوش بداريت که پاکين روہ گوڼ کليساين چه گوشيت.

په لئوديکياي کليسايا

(۱۴) په لئوديکياي کليساي پريشتگا نبشته کن:

اے هېر ”امين“، وپادار و راستين شاهد، هداي اڈ کرتگينانی سرچمگي هېر
انت. آچش گوشيت:

(۱۵) من تېي کاران زانان که تئو نه سردمېر ائې و نه گرم جوښ. دريگتا تئو يا
سارت بوتينې يا گرم. (۱۶) نون که تئو شيرگرم ائې، نه گرم ائې و نه سارت،
پميشکا من ترا چه وتی دپا شانان. (۱۷) تئو گوشي که ”من هستومند آن، من
مال و دولت گتگ و منا هچ چيزي زلورت نه انت،“ بله تئو سرپد نه ائې که
بدهال، بزگ، نيزگار، کور و جاندر ائې. (۱۸) من ترا نسيهت کړه که چه من آسا
تاپتگين تلاه په بها بزور تانکه هستومند بئې، اسپيتين پوشاک په بها بزور و
گورا کن که تېي بيننگين جاندری چير بيت و په وتی چمان مالم په بها بزور و
چمان بمش تانکه ديست بکنئې.

(۱۹) من هميان نهر ديان و ادب کړه که منا دوست انت. پميشکا په دل
پشومان بئې و توبه کن. (۲۰) بچار، من دروازگي دپا اوشتانگان و نگا آن. اگن
کسي مني تئو اراشکنت و دروازگا پچ کنت، من تھا کايان. من گوڼ آيا و آگوڼ
من وراگ وارت.

٢١) هما که سوږيښ بیت، من آيا گون وت، وتی تهته سرا نندگه هگا ديان،

همه پئما که من سوږيښ بوتان و گون وتی پتا، آيئه تهته سرا نشتان. ٢٢)
هرگسا که گوش پر، گوش بداریت که پاکين روہ گون کليساين چه گوشيت.

ارشا تهته

١) چه اشان و رند من چارت ته آسمانا دروازگه پچ انت و هما گرناي
دولين تنوار که من پيسرا اشکتگات گون من هبرا انت. گوشگا ات: ”ادا برزاد
بيا که من ترا پيش داران چه اے چيزان و رند آما چه بئيگی انت.“ ٢) هما
دما نا هدائے روہ منی دلا پترت و من ديست ته ارشا تهته اير انت و يگه تهته
سرا نشتگ. ٣) آ که تهته سرا نشتگات، گندگا يشم و روبئي سینگه رنگ ات و
زمرديمين سنجيا تهته چپ و چاگرد گيتگات. ٤) اے تهته چپ و چاگردا
بيست و چار تهت اير ات و بيست و چار کماش آيانی سرا نشتگات. کماشان
اسپيتين پوشاک گورا ات و تلاهين تاجش سرا ات. ٥) چه تهتا گروکے شهم در
آيگا ات، گرند و برزين تنوار انت و تهته ديما آسے هپت مشل روک ات. اے
مشل هدائے هپتين روہ انت. ٦) تهته ديما پوره درياے ات که چو شيشگا ات،
چو بلورا.

تهته چپ و چاگردا، نيامجينا، چار سهدار هست ات که ديما و پشتا سرجم
چمش پر ات. ٧) اولی سهدار شيرئ پئما ات، دومی گوسکے پئما، سئيميا
مردمی ديما پر ات و چارمی بالين وکايئه رنگا ات. ٨) چه اے چارين
سهداران هر يکيا شش بانزل و هر نيما چم پر ات، بانزلانی چيرا هم. اے هچ
بس نکنت و شپ و روچ گوشگا انت:

”پاک انت، پاک انت، پاک انت،

پرواکين هداوندين هدا پاک انت،

هما که هست بوتگ، هست انت و آيگی انت.“

٩) هر وهدا که سهدار تهته سرا نشتگينا، ابد تان ابد زندگينا شان و

شوکت و شریپ دئینت و آیئے شگرا گرت، (۱۰) گڙا بیست و چارین کماش
تهته سرا نشتگینے دیما کپنت و همایا نازیننت که ابد تان ابد زندگ انت، وتی
تاجان تهته دیما ایر کننت و گوشت:

(۱۱) ”مئے هداوند و مئے هدا!

تنو شان و شوکت، ازت و زور کرزے،
چیا که تنو سجھین چیز اڈ کرتگ انت و

سجھین چیز چه تئی واهگا
جوڑ بوتگ و هست انت.

کتاب و گورانڈ

(۱) پدا من دیست که تهته سرا نشتگینا کتابے، بزان تومارے راستین دستا
انت که پشت و دیمی نبشته انت و هیت مهر جتگ. (۲) و من پرزورین پریشته
دست که گون برزین تنواریا جار جنگا ات: ”کے اے مهرانى پرؤشگ و تومارے
پچ کنگے لاهک انت؟“ (۳) بله هچکس نیست انت، نه آسمانا، نه زمینے سرا و نه
زمینے چیرا، که اے تومارا پچ کرت بکنت و اشیئے تھا بچاریت. (۴) و من زار
زارا گریوگا اتان چیا که هچ چشین مردمے در نکپت که اے تومارے پچ کنگے
لاک بیت یا اشیئے تھا چارت بکنت. (۵) بله چه کماشان یگیا منا گوشت:
”مگریو، بچار یهودائے گیلھے شیر، داوودے اوبادگ سوین بوتگ. آ، اے تومار و
اشیئے هیتین مهران پچ کرت کنت.“

(۶) پدا من تهته سرا، نیاما، چارین سهدار و کماشانی نیاما، گورانڈے دیست
که اوشتاگ ات و گوشتیگا هلار کنگ بوتگ ات. گورانڈا هیت کانث و هیت چم پر
ات. اے هدائے هیتین روه انت که سجھین زمینے سرا دیم دئیگ بوتگ انت. (۷)
گورانڈ شت و توماری چه تهته سرا نشتگینے راستین دستا زرت. (۸) وهده
توماری زرت چارین سهدار و بیست و چارین کماش گورانڈے دیما کپنت، هر

يکيا چنگه دستا ات و تلاهين درپش گون ات که سوچکيا پر اتنت. اے هدائے
پلگارتگين مردمانی دوا اتنت. ۹ آنوکين سئوتے جنگا و گوشگا اتنت:

”تئو تومارئے زورگ و

اشيئے مهرانى پچ کنگئے لاهک ائے

چيا که تئو هلاړ کنگ بوتگئے و

گون وتى هونا په هدايا چه هر گبيله، زبان، کئوم و راجا

مردم په بها زرتگ.

۱۰ تئو آ په مئے هدايا دينى پيشوا و بادشاهيے جوړ کرتگانټ و

آ، زمينئے سرا هکومت کنت.

۱۱ پدا من چارت و اشکت که بازين پريشتگيئے تئوار انت. اے لگاني لک

۱۲ اتنت، هزارانى هزار. تهتئے چپ و چاگردا اتنت، سهدار و کماشاني چاگردا. ۱۲
گون برزين تئواريا گوشگا اتنت:

”هما گورانډ که هلاړ کنگ بوت،

کرزيت که آيا زور و مال و دانايي و واک و

اړت و شوکت و ستا دئيگ ببیت.

۱۳ آسمانا، زمينئے سرا، زمينئے چيرا و دريائے توکا، هرچه که آيانى تھا

هست، من اشکت سجھين اډ کرتگين چيز گوشگا اتنت:

”ستا، اړت، شوکت و زور،

تهتئے سرا نشتگيئے و گورانډئے بات،

ابد تان ابد.

١٤ چارین سهداران ”آمین“ گوشت، کماش دیم په چیر کپنت و هدا و
گورانډش نازینت.

مهر پچ کنگ بنت

١ من دیست که گورانډا چه هپتین مهران اولی پچ کرت و من اشکت چه
چارین سهداران یگه گرنده تواره پنیما گوشگا ات: ”بیا.“ ٢ من چارت ته
اسپیتین اسپه و اسپسوارا تیرکمانه گون. آیا تاجه دئیگ بوت، سوین ات و
په گیشتر سوین و کامیاب بیگا دیم رتوان ات.

٣ وده گورانډا دومی مهر پچ کرت، من اشکت دومی سهدار گوشگا ات:
”بیا.“ ٤ دغه اسپه دیم در اتک که چو آسا شهر ات. اسپسوارا ا زور و واک
دئیگ بوت که چه زمیننه سرا سهل و ایمنیا هلاس بکنت که مردم یکدومیا
بگشت. آیا بلاهین زهمه دئیگ بوت.

٥ وده گورانډا سیمی مهر پچ کرت، من اشکت سیمی سهدار گوشگا
ات: ”بیا.“ من چارت ته سیاهین اسپه و اسپسوارا شاهیمه دستا انت. ٦ من
چه چارین سهدارانی درنیما تواره اشکت، گوشگا ات: ”کیلوه گندم په
روچینه مزا و سه کیلو جو په روچینه مزا، بله روگن و شرابه کیمتا کار
مدار.“

٧ وده گورانډا چارمی مهر پچ کرت، من اشکت چارمی سهدار گوشگا
ات: ”بیا.“ ٨ من چارت ته منی دیم شونزین اسپه. اسپسواره نام ”مرک“
ات و مردگانی جهان آیینه پشته ات. آیان زمیننه چارکته سرا زور و واک دئیگ
بوتگات که په زهم، دگال و وبا و چه زمیننه سره رسترانی دستا اوډنه
مردمان بگشت.

٩ وده گورانډا پنچمی مهر پچ کرت، من گربانجاهه چیرا همایانی ارواه
دیستنت که هداهه هبر و هما شاهدینه سوبا کُشگ بوتگانت که آیان برجاه
داشتگ. ١٠ زار زارا گریوگ و گوشگا انت: ”او پاک و راستین هداوند! تان

کډين دادرسي نکڼي و مئ هونئ بيرا چه زمينئ سرا نشتگينان نگرئ؟“ (۱۱) آ
سجھينان اسپيتين پوښاک دئيگ بوت و گوښگ بوتنت که کمئ انگت سبر کنيټ
تان شمئ همراھين هزمتکار و شمئ برات، شمئ دټولا کښگ بنت و حساب
سرجم ببيت.

(۱۲) من چارگا اتان، وهده گوراندا ششمي مهر پچ کرت، مزين زمين چنډه
آتک. روچ چه مودا اډ کرتگين پرسى گډئ دټولا سپاه بوت، چاردهي ماه چو
هونا شهر ترټ و (۱۳) آسمانئ استار انچو زمينا کپنتت که انجيرئ درچک
ثرندين گواتيئ ديما وتي زک و کښگين بران دنور دنت. (۱۴) آسمان چو نر
آتکگين توماريا شت و هر کوه و هر جزيره چه وتي جاها سرينگ بوت.

(۱۵) پدا زمينئ بادشاه، مزين مردم، پئوجي سرمستر، هستومند، زوراوړ، هر
گلام و هر آزاتين مردم، سجھينان وتا گاراني تها و کوھاني سنگ و تلاراني نياما
چير دات. (۱۶) ايان گون کوه و تلاران گوشت: ”مئ سرا بکپيت و مارا چه تھتئ
سرا نشتگينئ چهرگا و چه گورانډئ گزبا چير بدئيټ. (۱۷) چيا که ايشاني گزبئ
مزين روچ آتکگ و اشيئ ديما کئ اوشتات کنت؟“

يک سد و چل و چار هزار مردمئ مهر جنگ

(۱) چه ايشان و رند من چار پريشتگ ديست. زمينئ چارين گنډان اوشتاتگ
و زمينئ چارين گواتش داشتگ اتنت تانکه گواتي نه زمين، نه دريا و نه
درچکيئ سرا بکښيت. (۲) پدا من دگه پريشتگي ديست که چه هما جاگها
چست بوت که روچ در کنيټ و زندگين هدائ مهري گون ات. آيا گون هما
چارين پريشتگان که زمين و دريائ تاوان دئيگئ زور و واکش دئيگ بوتگات،
سک کوکار کرت و گوشت: (۳) ”زمين، دريا و درچکان تان هما وهدا تاوان
مدئيټ که ما، مئ هدائ هزمتکاراني پيشانيگا مهر نجتگ.“ (۴) و من همياني
هساب اشکت که مهر جنگ بوتگ اتنت. چه ايسراييلئ چکاني سجھين گبيلهان،
يک سد و چل و چار هزار مردم مهر جنگ بوتگات: (۵) چه يهودائ گبيلها
دوازده هزار مردم مهر جنگ بوتگات، چه روبئ گبيلها دوازده هزار، چه جادئ

گبیلها دوازده هزار، ۶ چه آشرئے گبیلها دوازده هزار، چه نپتالیئے گبیلها دوازده هزار، چه مَنسِیئے گبیلها دوازده هزار، ۷ چه شَمونئے گبیلها دوازده هزار، چه لاویئے گبیلها دوازده هزار، چه ایساکارئے گبیلها دوازده هزار، ۸ چه زبولونئے گبیلها دوازده هزار، چه ایشپئے گبیلها دوازده هزار، چه بنیامینئے گبیلها دوازده هزار کس مَهر جَنگ بوتگات.

اسپیت پوْشانی مزین مچیے

۹ چه اِشان و رند، من چارت تَه بلاهین مچیے که کسا حساب کرت نکرت. آ چه هر کئوم، گبیله، راج و زبانا اتنت و تَهت و گورانڈئے دِیما اوشتاتگ اتنت. آیان اسپیتین پوْشاک گورا ات و مچی پیشش دستا ات. ۱۰ په بُرزتواری کوگارا اتنت: ”رکینگ مئے هدائے دستا انت، هماییے که تَهتے سرا نشتگ و رکینگ گورانڈئے هم دستا انت.“

۱۱ سَجَهِین پریشتگ، تَهتے چپ و چاگردا اوشتاتگ اتنت، کماش و چارین سَهدارانی چپ و چاگردا. تَهتے دِیما، دِیم په چیر کپتنت و هدالاش پرستش کرت. ۱۲ گوْشگا اتنت:

”آمین،

ستا و شوکت و

دانایی و شگرگزاری و اِرت و

زور و واک مئے هدائیگ انت،

آبد تان آبد. آمین.“

۱۳ چه کماشان یگیا منا جُست کرت: ”اے که اسپیتین پوْشاک گورا دئیگ بوتگ انت، اے کئے انت و چه کجا آتکگ انت؟“ ۱۴ من پَسئو دات: ”واجه! تنو وِت زانئے.“ نون آبیا گون من گوشت: ”اے هما انت که چه مزین آزا با در آتکگ انت و وتی پوْشاکش گون گورانڈئے هوْنا شُشتگ و اسپیت کرتگ انت. ۱۵

همه سؤوبا، اے هډائے تهته ديمآ انت و شپ و روچ، آيئے پرستشگاها، آيئے
 هزمتا كنت و هما كه تهته سرا نشتگ اشان ساهيل كنت. (۱۶) چه اِد و ديم اے
 نه شديگ بنت و نه تئيگ، نه اِشاني سرا روچئے برانز كپيت و نه دگه تَبَد و
 لوارے لگيت. (۱۷) چيا كه تهته نياما اوشتاتگين گورانډ، اِشاني شيانك بيت و
 اِشان زنداپئے چمگاني راها پيش داريت و هډا چه اِشاني چمان هر ارسا پهك
 كنت.

هپتمى مهر و تلاهين بوسوچ

- (۱) وهډے گورانډا هپتمى مهر پچ كرت ارشا كساس نيَم ساها تا بيتتواري
 بوت. (۲) پدا من هپتين پريشتگ ديستنت كه هډائے ديمآ اوشتاتگ انتت. آيان
 هپت كرنا دئيگ بوت.
- (۳) دگه پريشتگے آتك و گربانجاهئے كرا اوشتات كه تلاهين بوسوچے گون
 اتى. آيبا باز سوچكى دئيگ بوت كه گون هډائے سجهين پلگارتگيناني ذوايان
 يكجاهش بكنت و هما تلاهين گربانجاهئے سرا پيشش بكنت كه هډائے تهته
 ديمآ انت. (۴) سوچكياني دوت گون هډائے پلگارتگيناني ذوايان هئوار، چه
 پريشتگے دستا هډائے كرا برزاد شتنت. (۵) پدا پريشتگا بوسوچ زرت، چه
 گربانجاهئے آسا پري كرت و زمينئے سرا دنورى دات. گردان گردنت، برزين تنوار
 چست بوتنت، گروكان جت و زمين چنډے آتك.

كرنا

- (۶) پدا هپتين پريشتگان، كه آيان هپتين كرنا گون انتت، وتا په كرناياني
 جنگا تيار كرت.
- (۷) اوليگا وتى كرنا جت، ترونكل و آس گون هونا هئوار زمينئے سرا اير
 ريچگ بوت. زمينئے سئيك آسا اير برت، درچكاني سئيك آسا اير برت و
 سجهين سبزین كاها آسا اير برتنت.
- (۸) دومى پريشتگا وتى كرنا جت، بلاهين كوھيئے ډولوين چيزے كه پهك بن

آت، دریائے تھا دئور دئیگ بوت و دریائے سئیک ھون بوت. (۹) دریایی
سہدارانی سئیک مُرت و بوجیگانی سئیک تباہ بوت.

(۱۰) سئیمی پریشنگا وتی گرنا جت، بلاھینِ استارے کہ مَشلِیئے ڈئولا روک
آت، چہ آسمانا کنور و چَمگانی سئیکئے سرا کیت. (۱۱) استارئے نام ”جنور“
انت. آپانی سئیک تهل بوت و بازیں مردمے چہ آپانی تهلیا مُرت.

(۱۲) چارمی پریشنگا وتی گرنا جت. روچئے سئیک، ماھئے سئیک و
استارانی سئیک انچش جنگ بوت کہ سئیکش تھار بوت. روچا ھم وتی
رژناییئے سئیک گار دات و شپا ھم وتی رُژناییئے سئیک گار دات.

(۱۳) رندا من چارت و اشکت کہ آسمانئے نیاما بالین وکابے کوگار کنگا آت:
”آپسوز، آپسوز، آپسوز پہ زمینئے نندوکان، ھما گرنا یانی تئوارانی سئوبا کہ اے
دگہ سئیین پریشنگان جنگی انت.“

(۱) پنچمی پریشنگا وتی گرنا جت و من دیست کہ استارے چہ آسمانا
سستگ و زمینا کپتگ آت. آییا جُھلین تھتروئے چاتئے دیئے کلیت دئیگ بوت. (۲)
استارا جُھلین تھتروئے چاتئے دپ پچ کرت. نون چہ چاتا دوت چست بوت،
گوشیگا چہ مزین کورھیا دوت در آیکا آت. چہ چاتا در آیوکیں دوتان روچ و
آسمانئے دیم تھار کرتنت. (۳) نون چہ دوتان زمینئے سرا مدگ در آتک و اے
مدگان زمینئے زومانی پیمین زورے دئیگ بوت. (۴) گون اشان گوشگ بوت کہ
تھنا ھما مردم کہ هُدائے مَهرش پيشانيگا پر نه انت، آیان و ابید زمینئے سرئے هج
کاہ و سبزگ یا دگہ کشار و درچکے تاوان مدینت. (۵) مدگان اے هک دئیگ
نبوت کہ اشان بگشت بله تھنا تان پنچ ماها آزابش بکننت، انچین آزاب کہ چہ
زومئے تجا مردمیا رسیت. (۶) آ روچان مردم مرک لوئنت بله مرکش نرسیت.
مرکئے لوئوک بنت و مرک چہ آیان تجیت.

(۷) مدگ پوره اسپانی پیما اتنت کہ پہ جنگا تنیار کنگ بوتگ اتنت و آیانی
سرگئے سرا تلاھین تاجئے ڈئولین چیز اتنت و چھرگش انسانئے پیما اتنت. (۸)

آیانی مود جنینی مودانی دټولا آنت و دنتان شپړئ دنتانانی پئما. ٩ آیانی سینګا آسنى سینګ پوښ بستګات و بانزلانی تنوارش پوره هما بازیڼ آرابهانی تنوارئ دټولا آنت که اسپش بستګ و په جنګا مان رچنت. ١٠ زومانی دټولین لټک و تجش پر آت و لټکان اے زور مان آت که مردمان تان پنچ ماها ئپیګ بکننت. ١١ بادشاهے هست آتش که جهلین تهنرونئ پریشتهګ آت، ابرانی زبانا نامی ابدون آت و یونانیا، اپولیون.

١٢ ائولی ”آپسوز“ ګوستګ، بچار، چه اے چیزان و رند دګه دو ”آپسوز“ آیگی انت.

١٣ ششمی پریشتهګا وتی کرنا جت و هما تلاهین کربانجا که هدائے دیم انت، من چه آیئے چارین کانثان تنوارے اشته. ١٤ ګون ششمی پریشتهګا، هماییا که کرناپی ګون آت، ګوشګا آت: ”هما چارین پریشتهګان آتات کن که مزین کئور پراتئے کشا بستګ انت.“ ١٥ نون چارین پریشتهګ آتات کنگ بوتنت که په هما ساهت، روچ، ماه و سالا تئیار کنگ بوتګ آنت که بنی آدمانی سئے یګا بګشت. ١٦ من اشته، اسپسوارین لشکر دو هزار لک آت. ١٧ هما اسپ و اسپسوار که من الهامئے تھا دیستنت، چش آنت: اسپسوارانی سینګا آس رنگین، سیه سبزین و زردین ګوګرت رنگین سینګ پوښ بستګات؛ اسپانی سر، شیرى سرګئے دټولا آنت و چه آیانی دپا آس، دوت و ګوګرت در آیګا آت. ١٨ بنی آدمانی سئے یګ، سئے آزابا کشت، بزان هما آس، دوت و ګوګرتئے آزابا که چه اسپانی دپا در آیګا آت، ١٩ چپا که اسپانی زور آیانی دپ و لټکانی توکا آت و آیانی لټک مارئے دټولا آنت که سرش پر آت و ګون اشان مردمش ئپیګ کرتنت.

٢٠ پشته کپتګین مردم که اے آزابان نکشتهګ آنت، انگت چه وتی دستانى کاران پشومان نبوتنت و تنوبهش نکرت و تلاه، نگره، برنج، سینگ و دارئے هما پلپتین ارواه و بتانی سجده کنگش یله نکرت که نه دیست کننت، نه اشته کننت و نه راه شت کننت. ٢١ اے مردم نه چه وتی کشت و کوشان پشومان بوتنت، نه چه وتی سهر و جادوګریا، نه چه وتی زنهکاریا و نه چه وتی دزیان.

پریشتهګ و ګسانین کتاب

١) نون من دغه پړواکين پريشتگه ديست که چه آسمانا اير آيگا ات. جمبري پوښاکي گورا ات، سرا سنجے اير آتي، چهرگي روچنې دئولا ات و پادي اسي منکے پئما انت. ٢) گسانين کتابے دستا آتي که پچ ات. اے کتاب تومارے ات. پريشتگا وتي راستين پاد دريائے و چپين زمينے سرا اير کرت و ٣) کوگاري کرت، انچو که شيرے گريت و وهده کوگاري کرت، هيت گزندے توار اتک که هبرا انت. ٤) وهده هيتين گردان هبر کرت من لوئت بنبيسانش، بله توارے چه آسمانا ايشکن، گوشگا ات: ”هرچه که هيتين گردان گوشت، چيرش بدے و نبشته ايش مکن.“

٥) پدا من هما دريا و زمينے سرا اوشتاتگين پريشتگ ديست که وتي راستين دستي آسمانے نيما چست کرت. ٦) و هماييے سوگندي وارت که ابد تان ابد زندگ انت، هماييے که آسمان و هرچه که آسمانان هست، زمين و هرچه که زمينا هست، دريا و هرچه که دريائے تھا هست جوړي کرتگا انت. گوشتي: ”نون وهده هلاس انت. ٧) هدائے راز هما روچان سرجم بيت که هيتمي پريشتگ وتي گرنايا جنگي بيت، هما پئما که هدايا گون وتي هزمتکارين پئيگمبران جار جتگ.“

٨) گرا هما توارا گون من پدا هبر کرت که من چه آسمانا ايشکتگا ات. گوشتي: ”برئو، هما پچين تومارا بزور که دريا و زمينے سرا اوشتاتگين پريشتگنې دستا انت.“

٩) من پريشتگنې کرا شتان و گسانين تومار لوئت. آيا منا گوشت: ”بزور و بوري. اے تئي لاپيے تھا تهل بيت بله تئي ديا بينگنې دئولا شيرکن.“ ١٠) من گسانين تومار چه پريشتگنې دستا زرت و وارت. ديا بينگنې دئولا شيرکن ات بله انچو که من وارت، مني لاپ تهل بوت. ١١) منا گوشتش: ”په تئو اے آلمی انت که پدا بازين کئوم، راج، زبان و بادشاهاني بارئوا پيشگوئي بکنے.“

دوين شاهد

١) منا کد و کساس کنگي لئے دئيگ بوت و گوشگ بوت: ”پدا آ، هدائے

پرستشگاها و کُربانجاها گد و کِساس کن و هما مردمان حساب کن که اودا پرستش کننت. ٢) بله پرستشگاهئے دئی پيشگاها يله کن، گد و کِساسی مکن چيا که اے درکئومان دئيگ بوتگ. آ، پاکين شهر ا تان چل و دو ماها لگتال کننت. ٣) و من وتی دو شاهدا واک و اهتیار دئيان که تان هما هزار و دو سد و شستين روچان پئيگمبری بکننت. اشان گوئی گورا بیت. ٤) اے، هما دوین زئیتونے درچک انت، زمینے هداوندے ديما اوشتاتگين دوین چراگدان انت. ٥) و اگن گسے اشان تاوان دئيگ بلوئيت، چه اشانى دپا آس در کئيت و دژمنان وارت. گرا اگن گسے اشان تاوان دئيگ بلوئيت، همه دئولا آلا کُشگ بیت. ٦) اشان آسمانے بند کنگے اهتیار گون انت تانکه اشانى پئيگمبریے روچان هچ هئور مبيت و اهتيارش هست که آيا هونے تها بدل بکننت و هر وهدا که بلوئنت، گون هر پئيمين وبايا زمينا جت کننت.

٧) وهده اشان وتی شاهدى سرجم کرت، چه جُهلين تَهترونا در آيوکين رستر گون اشان جنگ کننت، اشان شکست دنت و کُشيت و ٨) اشانى جون اورشليمے بازارا اير کنگ بنت، هما شهر که په مسالے سدوم و مسرے ناما زانگ بیت، همودا که اشانى هداوند سليب کُشگ بوتگ. ٩) تان سئ و نيم روچا چه هر کنوم، کبيله، زبان و راجا مردم اشانى جونان چارنت بله کبر و کين کنگش نيئنت. ١٠) زمینے سرا نشتگين مردم، اشانى سرا گل بنت و جشن گرت و په يکدوميا ئيکي ديم دئيت، چيا که اے دوین پئيگمبران زمینے سرا نشتگين مردم آزار داتگانت.

١١) بله سئ و نيم روچا رند، چه هدائے نيمگا زندے روه اشانى جونا پر تررت و اے وتی پادانى سرا اوشتاتنت. هرگسا که ديستنت، مزين ثرسے آيئے جانا کپت. ١٢) پدا اشان برزين توارے اشکت که چه آسمانا گون اشان گوشگا ات: "ادا، برزاد بيايت." اشانى دژمن چارگا اتنت و اے، جمبريے تها برزاد آسمانا شتنت. ١٣) هما دمانا بلاهين زمين چنڈے آتک و شهرے دهیک تباه بوت. زمين چنڈا هپت هزار مردم مُرت. پشت کپتگينان سک باز ثرست و برزين ارشے هداش شان و شوکت دات.

١٤) دومى ”آپسوز“ گوستگ، بچار، سئيمى ”آپسوز“ زوت آيگى انت.

هپتمى گرنا

١٥) هپتمى پريشتگا وتى گرنا جت. آسمانا برزين توار انت كه گوشگا انت:

” دنياى بادشاهى مئى هداوند و

آيئى مسيهئى بادشاهى جوژ بوتگ و

آ ابد تان ابد بادشاهى كنت.“

١٦) نون بيست و چارين كماش كه وتى تهتاني سرا هداى ديما نشتگا انت،

ديم په چير كپنت و هداش نازينت. ١٧) گوشتش:

”پروا كين هداوندين هدا!

ما تئى شگرا گرين،

هما كه هست انت و هست بوتگ،

چيا كه تئو وتى مزين زور و واک دستا گيتگ و

هكمرانى بندات كرتگ.

١٨) كئوم زهر گيتگان ت و

تئى گزب آتگ.

مردگانى دادرسيئى وه رستگ.

تئى هزمتكارين پئيگمبران،

تئى پلگارتگينان و

هرگسا که تئی نامئے ترس هست،

گسان و مزن،

آیانی مَز دئیگئے وهد آتکگ و

همایانی برباد کنگئے وهد

که زمینا برباد کنگا انت.

۱۹) پدا هُدائے پرستشگاه ارشا پچ کنگ بوت و هُدائے اهد و کرارئے پیټی،
آییئے پرستشگاهئے تها گندگ بوت. گروکی شههم، بُرزین تئوار و گرند آتنت،
زمین چنڈ و سک باز ترؤنگل بوت.

جنین و اژدیا

۱) آسمانا مزنین نشانیے زاهر بوت: جنینے که روچ آییئے پوښاک آت، ماه
پادانی چیرا و دوازده استاری تاجے سرا آتی. ۲) لاپی پُر آت و چه چلگی دردان
کوگارا آت، چلگ بئیگئے تئورشتان آت. ۳) پدا دگه نشانیے آسمانا زاهر بوت:
بلاهیڼ سهرین اژدیا، هیت سرگ و ده کانثی پر آت و هیت تاجی سرا آت. ۴)
اژدیائے لښکا آسمانئے استارانی سئیک رپت و زمینا دئور دات. جنین که چکا
کپیگی آت، اژدیا، جنینئے دیما اوشتاتگات تان انچو که آییئے چک پيدا بیت، هما
دما نا چکا بوارت. ۵) جنینا مردین چکے پيدا کرت، هما که آیییا سجھین کئومانی
سرا گوڼ آسینن آسایا هکمرانی کنگی انت. جنینئے چک پچ گرگ و هدا و آییئے
تتهئے کرا برگ بوت. ۶) جنین تتک و گیابانا شت که اودا هدا یا په جنینا جاگه
تئیار کرتگات تانکه آ، هزار و دو سد و شست روچا اودا چارگ و دلگوش کنگ
بیت. ۷) پدا آسمانا جنگے بندات بوت. میکاییل و آییئے پریشتگان اژدیائے
هلاپا جنگ کرت. اژدیا و آییئے پریشتگان هم جنگ کرت. ۸) بله اژدیا سرزور
نبوت و چه اد و رند آسمانا په آیییا و آییئے پریشتگان جاگه نبوت. ۹) بلاهیڼ
اژدیا در کنگ بوت، هما کوهنین مار، که ابلیس و شئیتان گوشگ بیت و سجھین
دنیا یا گمراه کنگا انت. آ گوڼ وتی پریشتگان زمینا دئور دئیگ بوت.

۱۰) پدا من بُرژین تئوارے چه آسمانا اِشکت که گوَشگا اَت:

”نون مئے هُدائے رَکّیڼگ و

زؤر و بادشاهی و

آییئے مَسیهئے اِهتیار رَستگ،

چیا که مئے براتانی بُهتام جنوْک،

هما که روْچ و شپ آیانی سرا

مئے هُدائے دِیما بُهتام جنْگا اَت،

گَلِیڼگ بوتگ.

۱۱) مئے برات، گورانڈئے هوْن و

وتی شاهدیئے لبزئے سئوبا،

بُهتام جنوْکئے سرا بالادست بوتگ اَت.

مرکئے دِیما آیان وتی ساهئے هچ پرواه نکرتگ.

۱۲) پمیشکا شادهی کنیت،

او آسمانان و آسمانانی نِشتگیڼان!

بله بژن و آپسوْز په شما،

او زمین و دریا!

چیا که شئیتان په شما ایر آتکگ،

چه زهرا سک پُر اِنَت،

چیا که زانت که آییئ وهد کم انت.

۱۳ وهدے اژدیا دیت که من گلینگ و زمینا دئور دئیگ بوتگان، هما
جنینئ رندا کیت که مردین چکی پیدا کرتگات. ۱۴ جنینا مزین وکابئ دو
بانزل دئیگ بوت تانکه بال بکنت و گیابانا وتی جاگها شت بکنت. آ، اودا تان
وهديا، وهدان و نیم وهدا چه مارئ دزرسا دور دارگ و هیالداري کنگ بیت. ۱۵
گزا مارا چه وتی دیا کئورئ پیما آپ پیزار دات که جنینا هار ببارت. ۱۶ بله
زمینا جنین کُمک کرت، وتی دپی پچ کرت و هما کئوری ایر برت که اژدیا چه
وتی دیا در کرتگات. ۱۷ اژدیا جنینئ سرا سک زهر گپت و گون آییئ اے دگه
چکان په جنگا در کیت، گون هما چکان که هدائے حکمانی مئوک انت و په ایسایا
وتی شاهیئ سرا مهر اؤشتاتگ انت. ۱۸ نون اژدیا، تئیبائے ریکانی سرا
اؤشتات.

چه دریایا رسترے

۱ گزا من دیت که چه دریایا رسترے چست بیگا ات. ده کانث و هیت
سرگی پر ات. کانثانی سرا ده تاج انت و آییئ هر سرگئ سرا کپری نام پر ات.
۲ همه رستر که من دیت، پلنگیئ دئولا ات. پادی پوره ممی پادانی پیما
انت و دپی شیري دپیئ پیما. اژدیا وتی زور، وتی تهت و وتی بلاهین اهتیار
ایشیارا دانت. ۳ رسترئ یک سرگیا گوشيگا کُشوکیئ ئپے پر ات، بله کُشوکیئ
ئپ ذراه بوتگات. سجھین زمین هیران بوت و رسترئ رندگیری ای کرت. ۴
ایان همه اژدیا پرستش کرت چیا که رسترا اهتیار داتگات و رسترش
پرستش کرت و گوشتش: ”کئے رسترئ دئولا انت؟ کئے گون ایشیا جنگ کرت
کنت؟“ ۵ رسترا دپے دئیگ بوتگات که بئاک جنگ و کپرین هبر کنگا ات و
اهتیار دئیگ بوتگات که تان چل و دو ماها هرچه که کنگ لوئیت، بکنت. ۶
ایشیا وتی دپ، هدا، هدائے نام و آییئ منندجاهئ هلاپا، بزان همایانی هلاپا په
کپر کنگا پچ کرت که ارشا نشتگ انت. ۷ آیا اجازت دئیگ بوت که هدائے
پلگارتگین مردمانی هلاپا جنگ و جدل چست بکنت و آیان پرؤش بدنت. آیا هر
کبيله، کئوم، زبان و راجئ سرا اهتیار دئیگ بوت. ۸ زمینئ سرا نشتگین

سجھين مردم رسترا پرستش کنت، آ سجھين که آيانی نام دنيائے آډ بئیکا پيسر
”زندے کتابے“ تھا، گورانڈے کتابا نبشته کنگ بوتگ آنت، هما گورانڈ که هلا ر
کنگ بوتگ آت. (۹) هرکسا که گوش پر، گوش بداريت.

(۱۰) ”آ که بنديگ بئیکی انت،

بنديجاها رثوت.

آ که گون زهما کُشگ بئیکی انت،

گون زهما کُشگ بيت.“

اشيئے تھا هډائے پلگارتگين مردمان اوپار و ايمانے زلورت انت.

چه زمينا رسترے

(۱۱) گرا من دگه رسترے ديست که چه زمينا چست بئیکا آت. اشيا گورانڈيے

ډولا دو کانث پر آت بله اژديائے ډولا هبرا آت. (۱۲) اشيا ائولي رسترے سجھين

اھتیار گون آت و چه هماییے نيما کار کنگا آت. زمين و زمينے سرا نشتگين

مردمی پرماتنت که ائولي رسترے پرستشا بکننت، هماییے که کُشوکين ئپی

دراہ بوتگ آت. (۱۳) اشيا مزين نشانی پيش داشت، آسي هم چه آسمانا تان زمينا

مهلوکے چمانی ديما اير گيتک. (۱۴) اے نشانيانی سوبا که اشيا رسترے ديما

پيش دارگے اجازت ديگ بوت، اشيا زمينے سرا نشتگين مردم رد دانت. هکمی

دانت که ”هما رسترے شریا بے جوړ کنيت که زهمے لگتگی، ئپیگ بوتگ بله

انگت زندگ منتگ.“ (۱۵) دومی رسترا اجازت ديگ بوت که ائولي رسترے بتا

ساه مان بکنت تانکه ائولي رسترے بت هر هم کرت بکنت و همایان

بکوشارینيت که اے بتا پرستش نکنت. (۱۶) اشيا سجھين مردم، گسان و مزن،

هستومند و نيزگار، آرات و گلام، اے هکم دانت که وتی راستين دستا یا

پيشانيگا نشانه پر بکننت، (۱۷) تانکه آ هچ چیز گيت یا بها کرت مکنت، اگن

نشانس پر نه انت. نشان رسترے نام یا آيیے نامے نمبر آت. (۱۸) ادا هکمت پکار

انت. بل هما گس رسترے نمبرا حساب کنت که زانتی هست، چیا که اے نمبر

بنی آدمیږگ انت. و اشیئ نمر شش سد و شست و شش انت.

گورانډ و یځ سد و چل و چار هزارین مردم

۱ رندا من چارت ته هما گورانډ سهیونئ کوهئ سرا اوشتاتگ و یځ سد و چل و چار هزار مردمی گون که آیئ و آیئ پتئ نامش پیشانیگئ سرا نبشته انت. ۲ و من تئوارے چه آسمانا اشکت، چو بازیڼ آیانی تئوارا، پوره بلاهین گرنډیئ تئوار ات. اے تئوار که من اشکت پوره چنگ جنوک اتنت که وتی چنگان جنگا اتنت. ۳ اے یځ سد و چل و چار هزارین مردم، تهتئ دیم و چارین سهدار و کماشانی دیم نوکین سئوتے جنگا اتنت. ابید چه هما یځ سد و چل و چار هزارینان که چه زمینا موکگ بوتگ اتنت، دگه گسا اے سئوت در برت نکرت. ۴ اے هما انت که وتا گون جنینان پلیتیش نکرتگ چیا که دست نجتگین انت. هر جاگه که گورانډ رئوت، اے رندگیرئ کنت. اے چه مردمانی نیاما موکگ بوتگ انت، هدا و گورانډئ ائولی بر و سمر انت. ۵ چه آیانی دپا هچ دروگ در نیاتکگ و بیمیار انت.

سئین پریشتگ

۶ پدا من دگه پریشتگه دیست، آسمانئ نیاما بال ات. ابدی وشین مستاگه گون اتی که په زمینئ سرئ نشتگینان، په هر کئوم، کبيله، زبان و راجا جاری بخت. ۷ گون برزین تئواریا گوشتی: ”هدائے بیم دلا بداریت و آییا شان و شوکت بدئیئت چیا که آیئ دادرسیئ ساهت آتکگ و رستگ. همایا پرستش بکنیت که آسمان و زمین، دریا و آپی چمگی جوژ کرتگ انت.“

۸ چه اشیا رند، دگه پریشتگه، دومی پریشتگ آتک و گوشتی: ”کپتگ، مزین شهر، بابل کپتگ، هما که وتی زنهکاریانی مست کنوکین شرابی سجھین کئومانا وارینتگ.“

۹ رندا دگه پریشتگه، سئیمی پریشتگ آتک. گون برزین تئواریا گوشتی: ”اگن گسے رستر و آیئ بئا پرستش بکنت و پیشانیگا یا دستا آیئ نشانا بزوریت، ۱۰ آ، هدا هژمئ هما پهکین شرابا وارت که هدا گزبئ پیالها

رېچک بوتگ و گون آس و گوکرتا پاکين پريشتگاني ديم و گورانډي ديم هم
 ازاب دئېگ بيت. (۱۱) آياني ازابې دوټ ابد تان ابد چست بنت. هما که رستر و
 آيئې بټا پرستش کنت يا رسترئې نامئې نشانا زورنت، آيان روچ و شپ هچ آرام
 نبیت. (۱۲) ادا هډائې پلگارتگينان سبر و اوپار پکار انت، همایان که هډائې
 هکمانی سرا کار کنت و په ایسایا وتی ایمانئې سرا مھر اوشتنت.

(۱۳) گړا من چه آسمانا تنوارې اِشکت، گوشتگا ات: ”نبشته کن: مُردگ بهتاو
 انت، هما که چه اِد و رند هډاوندئې راها مرنت.“ پاکين روہ هم گوشتیت: ”هئو،
 آياني زهمت گشي هلنت و آ آرام گرنت، چيا که آياني کرتگين کار آياني همراه
 انت.“

زمینئې روڼ و مؤش

(۱۴) من چارت ته اسپيتين جمبرې و جمبرئې سربرا پوره انسانئې چکئې
 ډولینئې نشتگ. آيئې سرا تلاهين تاجې و دستا تيزين داسې. (۱۵) دگه پريشتگې
 چه پرستشگاها در آتک، په بُرزتئواريا ديم په همایيا کوگارا ات که جمبرئې سرا
 نشتگات: ”وتی داسا ديم بيار و بُرن، چيا که روڼ و مؤشئې وهډ آتکگ. زمینئې
 کشار رستگ و تئيار انت.“ (۱۶) گړا هما که جمبرئې سربرا نشتگات، وتی داسی
 زمینئې سرا سړينت و زمین روڼ و مؤش بوت.

(۱۷) دگه پريشتگې چه آسمانی پرستشگاها در آتک. آييا هم تيزين داسې گون
 ات. (۱۸) دگه پريشتگې چه کُربانجاها آتک که آسئې سرا اهتیارى هستات. آييا
 گون بُرزين تئواريا گون همایيا گوشت که تيزين داسی گون ات: ”وتی تيزين
 داسا ديم بيار و زمینئې انگورئې درچکانی هوشان بُر، چيا که نون انگور
 رستگ انت.“ (۱۹) گړا پريشتگا وتی داس زمینئې سرا سړينت، انگوری مچ کرتنت
 و هډائې گزبئې مزین شرابگشي هئوزئې تھا دئور داتنت. (۲۰) شرابگشي هئوز
 چه شهرا ډن لگت دئېگ بوت و چه هئوزا هون در آتک. هون انچو باز ات که
 اسپانی لگامان سر بوت و تان سئې سد کیلوميترا چو آيا تتک.

موسائې و گورانډي سئوت

١ رندا من آسمانا دگه هئيران كنوك و بلاهين نشانيه ديست، هيت پريشتگ
كه هپتين گډسري ازابش گون آنت، گډسري، پميشكا كه گون اشان هډائے گزب
سرجم بيت.

٢ پدا من چيزے ديست، دريائے پئما ات بله چو شيشگا ات، گون آسا
هئوار. و من ديست شيشگي دريائے كشا هما اوشتاتگ آنت كه رسترے سرا و
آبيئے بُت و نامئے نمبرے سرا سوږين بوتگ آنت. چنگش دستا ات كه هډايا
داتگ آنت. ٣ آيان هډائے هزمتكار موسائے سئوت دپا ات و گورانډئے سئوت
هم. گوشگا آنت:

”تئیی کار مزن و هئيران كنوك آنت،

او پرواكيڼ هډاوندين هډا!

تئیی راه په اډل و راستی آنت،

او كئومانی بادشاه!

٤ كئے انت كه چه تئو نئرسيت،

او هډاوندا!

كئے انت كه تئیی ناما شوكت ندنت؟

چيا كه تهنا تئو پاك ائے.

سجھين كئوم كايڼت و

تئیی بارگاها ترا پرستش كننت،

چيا كه تئیی آډلين كار

زاهر بوتگ آنت.“

هيت پريشتگ و هيت ازاب

٥) چه اِشیا رند، من چارت و پرستشگاه، بزبان ”شاهدیئے تمبو“ ارشا دیست
 که پچ ات. ٦) هپتین پریشنگ که هپتین آزابش گون اتنت، چه پرستشگاه دُنا
 در آتکنت. آیان سپا و رُزناين لیلْمین گد و پوْشاک گورا ات و سیئنگا تلاهین
 پئی اِش بستگ ات. ٧) پدا چه چارین سهداران یگیا هپتین پریشنگانا هپت
 تلاهین دَرپ دات که چه هُدائے گزبا پُر اتنت، ابد تان ابد زندگین هُدائے گزبا. ٨)
 پرستشگاه چه دوْتا پُر بوت که چه هُدائے شوکت و آییئے زوْرا آتک و کسا تان
 هما وهدا پرستشگاهئے تها شت نکرت که هپتین پریشنگانی هپتین آزاب سرجم
 نبوتنت.

هُدائے گزبے هپتین دَرپ

١) پدا من بُرزین تئوارے اِشکت که چه پرستشگاه پیداک ات و گون هپتین
 پریشنگان گوشگا ات: ”برئویت و هُدائے گزبے هپتین دَریان زمینئے سرا
 بریچیت.“

٢) گزا اولی شت و وتی دَری زمینئے سرا ریټک. هما مردمان هراب و
 دردناکین ریش در آتک که رسترئے نشانیش پر ات و آییئے بُتا پرستش کنگا اتنت.

٣) پدا دومیا وتی دَرپ دریائے سرا ریټک. دریا چو مُردگیئے هوْنا بوت و
 آییئے تهئے هر سهدار مُرت.

٤) پدا سئیمیا وتی دَرپ کئور و چَمگانی سرا ریټک و آ هوْنا بوتنت. ٥) گزا
 من اِشکت که آپانی پریشنگ گوشگا ات:

”تئو اَدل ائے، تئو که هستئے و بوتگئے،

او پاکین!

چیا که تئو اے دادرسی کرتگ انت.

٦) اِشان تئیی پلگارتگین مردم و پئیگمبرانی هوْنا ریټکگ،

پمیشکا تئو اِشانا هُون په نوښگا داتگ.

اے همیشی لاهک أنت.

۷ و من اِشکت که کُربانجاه گوښگا ات:

”هئو، او پُرواکین هُداوندین هُدا!

تئی دادرسی راست و په اَدل أنت.

۸ نون چارمیا وتی دَرپ رُوچئ سِرا ریټک و رُوچا اجازت دئیگ بوت که مردمان گُون آسا بسوچیت. ۹ مردم چه اے سگین گرمیا سَتکنت، بله تئوبه کنگ و هُدایا شان و شوکت دئیگئ بدلا، هما هُدائے نامئ هَلاپا کُپرِش کرت که اے ازابانی سِرا اهتیارى هست ات.

۱۰ رندا پنچمیا وتی دَرپ رسترئ تَهتئ سِرا ریټک. آییئ بادشاهی سیاہ و تهار بوت و مردم چه اے پریشانیا وتی زبان و لَلکان جایگا اتنت. ۱۱ په وتی درد و ریشان بُرزیں اَرشئ هُدائے هَلاپا کُپرِش کرت، بله چه وتی کاران تئوبه اِش نکرت.

۱۲ پدا ششمیا وتی دَرپ مزنیں کئور، پراتئ سِرا ریټک و کئورئ آپ هُشک بوت تانکه رُودراتکی بادشاهانی راه ساپ بیت. ۱۳ من سئ پلِیتین روہ دیست گوښیگا پُگل اتنت که چه اژدیائ دپا، رسترئ دپا و چه دروگین پیگمبرئ دپا در آیگا اتنت. ۱۴ اے هما پلِیتین روہ انت که مَوْجزه پِیش دارنت و سَجْهین دنیائ بادشاهانی کُرا رئونت که آیان په جنگ کنگا یکجاه بکننت، هما جنگ که پُرواکین هُدائے مزنیں رُوچا بیت.

۱۵ ”بچار، من دُرکایی کایان. بهتاور هما انت که آگه مانیت و وتی پوښاکان تئیار داریت تانکه آ جاندرآ در مئیت و آییئ ننگ گندگ مبيت.“

۱۶ پلِیتین روہان اے بادشاه هما جاگها مچ کرتنت که اِبرانی زبانا نامی هارمگدون انت.

(۱۷) نون هېتميا وتی دَرپ گواتا ریټک و بُرژین تئوارے چه پرستشگاهئے تھتا
 آتک، گوَشگا اَت: ”کار هَلتگ.“ (۱۸) گِرؤکان جت، بُرژین تئوار و گُرد بوت و
 اَنچین بلاهین زمین چنڈے اَتک که چه هما وهدا که انسان زمینئے سرا پيدا
 بوتگ، چُشین زمین چنڈے نبوتگ، اَنچین زورمندین زمین چنڈے اَت. (۱۹) مزنین
 شهر، بابل سئے تُکرا بهر بوت و کنومانی شهر کپنتت و هُدايا مزنین شهر، بابل
 يات اَت و وتی گُزب و هِژمئے شرابئے پيالهی آييارا دات. (۲۰) هر جَزيره گار بوت
 و هِچ کوه پَشت نکپت. (۲۱) بلاهین ترؤنگلے بوت. هر يک ترؤنگلے چل کیلوئے
 کِساسا گران اَت و چه آسمانا مردمانی سرا کپت. آيان په ترؤنگلے توپانئے آزا
 هُدايے هلاپا کُپر کرت، چيا که اے آزاب سک تُرسناک اَت.

مزنین کهبگ

(۱) رندا چه هما هېتين پريشتگان که هيت دَرپش گون اَت، يگے اَتک و گون
 من هبري کرت و گوشتي: ”بيا ادا من ترا هما مزنين کهبگئے سزايا پيش داران که
 بازين آيانی سرا نشتگ.“ (۲) گون آيا زمینئے بادشاهان زنا کرتگ و زمينا
 نشتگين مردم آيئے زنهکاریئے شرابا بيسار کرتگ اَت.“ (۳) پدا پريشتگا منا
 روھئے تھا گيابانیا برت و من جنينے ديست که اَنچين رُژنا سهرين رستريئے سرا
 نشتگات که کُپري نامان پوشتگات و هيت سَرگ و ده کانئي پر اَت. (۴) جنينا
 جَمو و رُژنا سهرين گد گورا اَت. گون تلاه و گرانبهاين سنگ و مُرواردا
 سمبھتگات. تلاهين پيالھے دستا آتی که چه بَرُناکين چير و آيئے زنهکاریانی
 پليتيان پُر اَت. (۵) آيئے پيشانيگا نامے نبشته اَت که رازے اَت: ”مزنین بابل.
 کهبگانی و زمینئے پليتيانی مات.“ (۶) نون من ديست که جنين چه هُدايے
 پلگارتگينانی و ايسائے شاهدانی هونئے نوَشگا نِشه و ملار اَت. من که ديست،
 سک هيران و هَبگه منتان. (۷) پريشتگا گون من گوشت: ”تو پرچا هيران
 ائے؟ من ترا اے جنين و هما هيت سَرگ و ده کانئي رسترئے رازا گوشان که جنين
 آيا سوار انت. (۸) آ رستر که تو ديست، يک وهديا هست اَت، نون نيست انت
 بله چه جُهلين تَهترونا در آيگی انت و برباديئے نيَمگا رنوت. زمينا نشتگين هما
 مردم که چه جهانئے جوڑ بئيگئے وهدا آيانی نام ’زندئے کتابا‘ نبشته نه انت، اے
 رسترا که گندنت هيران بنت، چيا که اے رستر يک وهدے هست اَت و نون

نېست انت بله پدا آيگی انت.

٩ په اشيئ سرپد بئگا داناين سرے لوټيت. هپتين سر، هپت کوه انت که آياني سرا جنين نشتگ. هپت بادشاه انت هم، ١٠ پنچے بادشاهی هلاس بوتگ، يگے انون بادشاه انت و دگه يگے انگت نئياتگ و آ، وهده کئيت، آلم په کمين وهديا مانيت. ١١ هما رستر که يک وهده هستات و نون نېست انت هشتمی انت، بله چه هپتينان يگے و تباهيئ نيمگا رنوت. ١٢ و دهين کانث که تنو ديستنت، ده بادشاه انت که انگت هچ بادشاهی اش نرستگ، بله آيان رسترے همراهيا په يک ساهتيا بادشاهیئ اهتیار رسيث. ١٣ اے سجھيناني مکسد يک انت و اے وتی زور و اهتیارا رسترا دئيت. ١٤ اے گون گوراندا جنگ کننت بله گوراندا اشان پروش دنت، چيا که آ، هداونداني هداوند و بادشاهانی بادشاه انت و هما که گون آيا گون بنت، آيئے تنوار جتگين، در چتگين و وپادارين همراه انت.

١٥ نون پريشتگا منا گوشت: ”هما آپ که تنو ديستنت، همودا که گهگ نشتگ، کئوم، مچی، راج و زبان انت. ١٦ هما رستر و دهين کانث که تنو ديستنت گون گهگا نپرث کننت، آيا وئيران و جاندر کننت، آيئے گوشتا ورنث و آيا گون آسا سوچنت. ١٧ چيا که هدايا آياني دلا داتگ که هدايے مکسدے سرا کار بکننت، همشئور بنت و وتی بادشاهی رسترا بدئيت تان هما وهدا که هدايے هبر سرجم و پوره بنت. ١٨ و هما جنين که تنو ديست، مزين شهر انت که زمينے سرے بادشاهانی سرا هکمرانی کنت.“

بابلے سرا زار و پريات

١ چه اے چيزان و رند من دگه پريشتگے ديست که چه آسمانا اير آيگا ات. آيا مزين اهتیارے گون ات و زمين چه آيئے شان و شوکتا رزنا بوت. ٢ گون مزين تنواريا کوگاری کرت:

”کيتگ، کيتگ، مزين بابل،

نون پليټين روھانی مندجاه بوتگ و
هر ناپاکين ارواهئے جاگه انت و
هر ناپاکين مُرگئے کدوہ انت و
هر ناپاک و بَرّناکين سَھدارئے لوگ انت.“

چيا که سجّھين کئومان ۳

آييئے زنائے مَسْت کنوڪين شراب وارتگ.
جهانئے بادشاهان گون آيا زنا کرتگ و
دنيا ئے سئوداگر چه آييئے زيادهين ائيش و آسودگيان
هستؤمند بوتگ انت.

بابلئے سزا

رندا من چه آسمانا دگه تنوارے اِشکت، گوَشگا ات: ۴

”او منى مردمان! چه اِشيا در آيت
تانکه شما اِشيئے گناهان شريك مبيّت و
اِشيئے آزاب شمئے سرا مکپنت،

چيا که اِشيئے گناه سر په سر انت و آسمانا رستگ انت و ۵
هُدایا آييئے ردين کاريات کرتگ انت.

هرچه که آيا کرتگ گون آيا هما پئما بکنيّت و ۶
دو سري بدئييّي،

هما پيالہ که آييا اير ريتگ، چه هما پيالها

په آييا دو سري اير ريچيت.

همينچک که وتا شان و شوکتی داتگ و (۷)

ايش و نوشے تها زندي گوازينتگ،

نون همينچک ازابی بدئييت،

چيا که وتی دلا گوشتگی:

'من ملکهے آن و تهتے سرا نشتگان،

جنوزامے نه آن و

هچبر پرس نگندان.'

إشانی سؤبا يک روچيے تها آيیے ازاب، (۸)

بزان مرک، پرس و دگال کايئت و

آگون آسا سوچگ بيت،

چيا که هداوندين هدا پرواک إنت و

آيیے دادرسيا کنت.

په بابلا سے برا آپسوز

زمينے بادشاهان که گون بابلے شهرا زنا کرتگ و ايش و نوشے زندش (۹)

گوازينتگ، وهده آيیے شچگے دوتان گندنت، په آييا گريونت و پرسىگ بنت.

آيیے ازابا که گندنت، ترسنت، دور اوشتنت و گوشتنت: (۱۰)

”آپسوز، آپسوز، او مزين شهر!

او بابل، او مَهميَن شَهر!

چيا که يک ساهتيئے تها تئي دادرسيئے وهد رست.

۱۱ زمينئے سئوداگر گريونت و په آيا پُرسِيگ بنت، چيا که آيانى سامانان
نون کس په بها نزوريت؛ ۱۲ تلاه، نگره، گرانبهايَن سِنگ و مُروارد، ليَلُميَن گد،
جَمو و هرير و رُژنا سَهرِيَن گد و هر پيُميَن وَشبوِيَن دار، هر پيُميَن آجِيَن چيز،
چه گرانبهايَن دار، بُرنج، آسِن و سِنگ مَرَمرا جوژ کرتگِيَن چيز، ۱۳ دارچيني،
مَساله، سوچکي، مَر، سوچگي، شراب، زئيتونئے ئيل، گهترِيَن آرت، گندم، گوک و
پس، اسپ و اسپ گاڙي، گلام و انساني زند.

۱۴ هما بر و سمر که شمئى ارواه

په آيا هډوناک بوتگ،

چه شمئى دستا شتگ.

سجَهيَن زِيَنتي و دَرپشوکیَن چيز

چه شمئى دستا شتگ آنت و

نون هچبر در گيجگ نبت.

۱۵ اے چيزاني سئوداگر که چه اے گهبا هستؤمند بوتگ آنت، چه آبيئے
آزابئے ترسا دور دورا اوشتنت، گريونت و پُرسِيگ بنت. ۱۶ گوشنت:

”آپسؤز، آپسؤز، او مزنيَن شَهر!

چيا که ليَلُميَن گد، جَمو و رُژنا سَهرِيَن پوُشاک گورا دئيگ بوتئى و

گوَن تلاه و گرانبهايَن سِنگ و مُرواردا سمبهيَنگ بوتئى،

۱۷ بله چُشيَن بلاهيَن مال و مِلکت يک ساهتيئے تها تباہ کنگ بوت.

سَجَّهَيْنَ نَاهُدا، جانشو و هما مردم که دریا یا سپر کنت یا کار کنت دور
اؤشتاتگ آنت. (۱۸) و هده آییئے سچگئے دوئش دیست، کوگارش کرت و
گوشتش: ”اے مزین شهرئے ڈولین، دگه شهرے بوتگ؟“ (۱۹) آهاک په سر
بوتنت و گریوان و مۆتک آرانا کوگار کنگا آنت:

”آپسوز، آپسوز، او مزین شهر!

هما که دریا یا بوجیگش هستات،

چه تنیی مال و ملکتا هستومند بوتگ آنت،

بله یک ساهتیئے تھا تباہ کنگ بوتئے.“

(۲۰) آییئے سرا شادهی کنیت، او آسمانان!

شادهی کنیت، او هدائے پلگارتگین مردمان، او کاسد و پیگمبران!

چیا که هدایا اشیئے دادرسی هما پیما کرتگ که اشیاء گون شما
کرتگ.

بابلئے آسر و اکبت

(۲۱) پدا پرواکین پریشتگیا، جنتری تائے گدین مزین سنگے چست کرت و
دریا دئور دات و گوشتی:

”گون همه ترندیا مزین شهر، بابل جهلاد دئور دئیگ بیت و

پدا هچبر شوهاز کنگ بوت نکنت.

(۲۲) چنگ جنوک، سازگر، نل و سُرنا جنوکانی سازئے تئوار

پدا هچبر تنیی تھا ایشکنگ نبیت.

هچ هُنرئے هُنرمند

پدا هچبر تئیی تها شوهاز کنگ نبیت.

جنتری تئوارے

پدا هچبر تئیی تها إشکنګ نبیت.

چراځے ژږن ۲۳

پدا هچبر تئیی تها ندرپشیت.

سالونک و بانوړی تئوارے

پدا هچبر تئیی تها إشکنګ نبیت،

چیا که تئیی سئوداګر زمینے سګین مزین مردم بوتګانت و

تئیی جادوګریئے سئوبا، سجهین کئوم رد دئیګ بوتګانت.

پئیګمبر و هدائے پلګارتګین مردم و هرګس که دنیائے تها کُشګ
بوتګ، ۲۴

آیانی هوں اے شهرئے تها در کپت.

بابلے کیځے سرا هدائے شګر

چه اے چیژان و رند من انچین مزین تئوارے إشکت، گوشئیکا آسمانا
سګین بلاهین مچییئے تئوار ات، گوشګا اتنت:

”هداوندا بنازینیت، هللویا.

رګینگ و شوکت و زور مئے هدائیګ انت،

چیا که آیئے دادرسی راست و په ادل انت. ۲

آییا هما مزین کهبګ سزا داتګ

که زمینی گوڼ وتی زنهکاریان گمراه کرتگات.
هدایا چه آییآ وتی هزمتکارانی هوڼے بیر گیتگ.

۳ و آیان یک رندے پدا گوشت:

”هداوندنا بنازینیت، هلّیلویا.

ابد تان ابد چه کهبگا دوت چست بیت.

۴ پدا بیست و چارین کماش و چارین سهدار دیم په چیر کپتنت. تهتے
سرا نشتگین هدااش پرستش کرت، گوشتش:

”آمین. هداوندنا بنازینیت، هلّیلویا.

۵ گڑا چه تهتا تئوارے آتک، گوشتی:

”مے هداے تئوسیا بکنیت،

او آییے سجھین هزمتکاران،

او سجھین هداثرسان،

گسان و مزنا!

۶ پدا من انچین تئوار اشدت که چو مزین مچی و بازین آپ و ترندین
گردانی تئوارا آتنت که گوشتش:

”هداوندنا بنازینیت، هلّیلویا.

چیا که مے پرواکین هداوندین هدا هکمرانی کنت.

۷ گل بیین و شادهی بکنین و

هماییا شان و شوکت بدئین،

چیا که گورانڈے سورئے وهډ آتکگ و

آییئې بانؤرا وټا تئیار کرتگ.

۸ آییآ لیلمین، رژنا و سپاین گډ،

په گورا کنگا دئیگ بوتگ.

لیلمین گډ، هډائې پلگارتگین مردمانی پهریزکاری آنت.

۹ پدا پریشتگا منا گوشت: ”نبشته کن: بهتاور آنت هما که گورانڈے سورئے شاما لوښگ بوتگ آنت.“ پدا گوشتی: ”اے هډائې راستین هبر آنت.“

۱۰ نون من آییئې پادانی دیمآ سجده کنگا کپتان، بله منا گوشتی: ”چؤ مکن، من هم تئیی و تئیی براتانی ڈولین هزمتکارے آن که ایسائې شاهدیا دئینت. هډایا پرستش کن. ایسائې بارئوا شاهدی دئیگ پییگمبریئې جنوهر آنت.“

رستر پروش وارت

۱۱ من دیست که آسمانئې دپ پچ آنت و منی دیمآ اسپیتین اسپ و اسپسوارے. اسپسوارئې نام ”وپادار و راست“ آت. په آدل دادرسی کنت و په آدل جنگ هم کنت. ۱۲ آییئې چم چؤ روکین آسا آنت و بازیڼ تاجے سرا آتی. آییئې سرگئې سرا نامې نبشته آت که آییئې جندا ابید، دگه گسا اے نام نزان. ۱۳ آییآ هوڼا مینتگین کباهې گورا آت و نامی ”هډائې گال“ آت. ۱۴ آسمانی پئوج، هماییئې پُشتا گون آنت، اسپیتین اسپان سوار و سپا و اسپیتین لیلمین پوښاک گورا.

۱۵ چه اسپسوارئې دپا تیژین زهمې در آیگا آنت تانکه گون ایشیا کئومان بجنټ و گون آسنین آسایا آیانی سرا هکمرانی بکنت. آ، پرواکین هډائې گزب و هژمئې شرابکشی هئوزا لگت دئیگا آنت. ۱۶ آییئې کباه و رائې سرا نامې نبشته آنت: ”بادشاهانی بادشاه و هډاوندانی هډاوند.“

١٧) پدا من دیست که پریشته گے روچے تها اوشتاتگ. گون بُرژین تئواریا
سجھین مُرگانی نیمگا کوگاری کرت که آسمانے نیاما بال اتنت:

”بیایت و په هدائے مزین شاما مچ بییت،

١٨) تانکه شما بادشاهانی گوشت،

سالارانی گوشت،

پرواکین مردمانی گوشت،

اسپ و اسپسوارانی گوشت،

سجھین مردمانی گوشت،

آزات و گلامانی و گسان و مزینانی گوشتا بوریت.“

١٩) نون من رستر دیست و زمینے بادشاه و آیانی پئوج هم دیستنت که گون
اسپسوار و آییے پئوجا په جنگا مچ بوتگ اتنت. ٢٠) و رستر، هما دروگین
پئیگمبرے همراهیا گرگ بوت که رسترے دیمّا مؤجزهی پیش داشتگات. گون
اے مؤجزهان، آییا هما رد داتگاتنت که رسترے نشانیش زرتگات و آییے بُتش
سجده کرتگات. دوین، زندگا هما گورما دنور دئیگ بوتگ اتنت که گون آس و
گوکرتا بُن ات. ٢١) آدگه پئوجی گون اسپسوارے زهما که چه آییے دپا در آیگا
ات کُشگ بوتنت و سجھین مُرگان وتا چه آیانی گوشتا سپرلاپ کرت.

هزارین سال

١) رندا من پریشته گے دیست که چه آسمانا ایر آیگا ات. آییا جُهلین تَهتروئے
کلیت و مزین زمزیله دستا ات. ٢) و آییا اژدیا گپت و په هزار سالا بست، بزبان
هما کدیمی مار که ابلیس و شئیتان انت. ٣) جُهلین تَهتروئے تها دنوری دات و
تَهتروئے دپی کُبل کرت و مهر جت که تان اے هزارین سال پوره مبنّت، آدگه
برے کئومان رد دات مکنّت. چه هزارین سالان و رند، ألما شئیتان په کُمکین
وهديا آزات کنگ بیت.

٤ رندا من تَهت دِست و آ که تَهتانی سرا نِشتگ آتنت، آیان دادرسیئے
 اِهتیار دئیگ بوت. و من همایانی ارواه دِستنت که آیانی سر په ایسائے بارئوا
 شاهدی دئیگ و هْدائے هبرئے سئوبا بُرگ بوتگ آتنت، همایانی که رستر و آییئے
 بُتش سجده نکرتگ آت و وتی پِیشانیگ یا دستئے سرا آییئے نشانِش نِزرتگ آت. آ
 پدا زندگ بوتنت و هزار سالا گُون مَسِیها هُکمرانی اش کرت. ٥ اے ائولی جاه
 جَنگ انت. پَشت کِپتگین مُردگ، تان هما وهدا پدا زندگ نبوتنت که اے هزارین
 سال پوره نبوتگ آتنت. ٦ بهتاور و پاک و پلگار انت هما که اے ائولی جاه جنگا
 شریک بنت، دومی مرکا آیانی سرا هچ اِهتیار نیست و آ، چه هدا و مَسِیھے نیمگا
 دینی پِیشوا جوړ بنت و گُون مَسِیها تان هزار سالا هُکمرانی کنت.

شئیتانئے گدّی سزا

٧ وهدے هزارین سال سَرجمَ بنت، شئیتان چه وتی بندیجاها آزات کنگ
 بیت و ٨ زمینئے چارین کُندان نِشتگین کئومانی رد دئیگا رئوت که آجوج و
 ماجوج انت. اِشان په جنگا مُچ کنت. اے دریائے ریکانی کِساسا بارز بنت. ٩ اے
 سَجْهین کئوم دیم په زمینئے پُراهین پٹا بُرزاد بوتنت و هْدائے پلگار تگین
 مردمانی اُرد و دُستناکین شهرش چپ و چاگرد کرت، بله آسے چه آسمانا جَهلاَد
 آتک و اِیری بُرتنت. ١٠ پدا اِشانی رد دئیوک، اِبلِیس، آس و گوکُرتئے گورما دئور
 دئیگ بوت، همودا که رستر و دروگین پئیگمبر انت. اِشان، شپ و روچ، ابد تان
 ابد آزاب رسیت.

بلاهیڼ اسپیتین تَهت

١١ رندا من بلاهیڼ اسپیتین تَهتے دِست و هما هم که تَهتئے سرا نِشتگ آت.
 زمین و آسمان چه آییئے دِیما تتکنت و په زمین و آسمانا هچ جاگه پَشت نکپت.
 ١٢ من مُردگ دِستنت، مزَن و کسان، که تَهتئے دِیما اوشتاتگ آتنت. کتاب پچ
 کنگ بوتنت و دگه کتابے هم پچ کنگ بوت، ”زندئے کتاب“. مُردگ وتی کرتگین
 کارانی هسابا دادرسی کنگ بوتنت، هما کارانی هسابا که کتابانی تها نِشتگ آت.
 ١٣ دریایا وتی لاپئے مُردگ در کرتنت و مرک و مُردگانی جهانا هم وتی توکئے
 مُردگ در کرتنت و هر یگے وتی کرتگین کارانی هسابا دادرسی کنگ بوت. ١٤

مرک و مُردگانی جهان، آسئے گورما دئور دئیگ بوتنت. اے آسئے گورم، دومی
مرک انت. (۱۵) اگن کسئے نام ”زندئے کتابئے“ تھا نبشته نه آت، آ، آسئے گورما
دئور دئیگ بوت.

نوکین آسمان و نوکین زمین

(۱) رندا من نوکین آسمان و نوکین زمینے دیست چیا که ائولی آسمان و
ائولی زمین گار بوتگ آتنت و دریا هم نون نیست آت. (۲) و من پاکین شهر
دیست، نوکین اورشليم، چه هُدائے نیمگا چه آسمانا ایر آيگا آت. بانورئے دئولا
تئیار کنگ و په وتی لوگ واجها سمبهینگ بوتگ آت. (۳) و من بُرزين تئوارے
إشکت که چه تَهتا پیداک آت، گوشگا آت:

”بچار! هُدائے منندجاه مردمانی کرا انت،

نون آ وت آيانی کرا نندوک بیت.

آ، هُدائے مردم بنت و

هَدا وت گون آيان یکجاء بیت.

(۴) هَدا چه آيانی چمان هر آرسيا پَهک کنت.

مرک نون پَشت نکپیت و

نه پُرس و نه زاری و نه درد بیت،

چیا که پیسریگین چیز گوستگ انت.

(۵) هما که تَهتئے سرا نشتگات، گوشتی: ”بچار، من سَجَهین چیزان چه

نوکسرا اڈ کنان.“ پدا گوشتی: ”نبشته کن، چیا که اے هبر پُراहतبار و راست

انت.“ (۶) چش هم منا گوشتی: ”کار هَلتنت. بندات من آن و هلاسی من آن،

بُنگیچ و آسر. هما که تُنیگ انت، من آييا چه زندئے چَمگا مُپت و بے زرا آپ دئيان.

(۷) هما که سوَبین بیت، اے سَجَهین چیزى میراسا رسنت، من آيئے هَدا بان و آ

منی چک بیت. ۸ بله لگور و ناباور و هما که بَرّناک انت، هوښیگ و زنهکار و جادوگر و بُت پرست و سَجّهین دروگبند، اِشانی آسراش انت که آسئے گورما گون آس و گوگرتا سوچگ ببت. اے دومی مرک انت.

نوکین اورشليم

۹ چه هما هیتین پریشتهگان که چه گدی هیتین آزابان پُرین هیت دَرپش گون ات، یکه آتک و منا گوشتی: ”ادا بیا، من ترا بانورا پیش داران، گورانڈئے لوگبانکا.“ ۱۰ آيا روھئے تها منا بلاھيڼ و بُرزيڼ کوھيڼے سرا برت و پاکين شهر، اورشليمي پيش داشت که چه هُدائے نيڼمگا چه آسمانا اير آيگا ات و ۱۱ گون هُدائے شان و شوکتا دَرپشگا ات. اِشيئے دَرپشناکی چو گرانبهايڼ سڼگ، اکیکئے دُئولا ساپ ات. ۱۲ بلاه و بُرزيڼ ديوالے هست آتی و دوازده دروازگ که هر دروازگئے دپا پریشتهگے اوشتاتگ ات و دروازگئے سرا نامه نبشتهگ ات. اے اِسراييلئے دوازدهيڼ گيلهانی نام آتنت. ۱۳ روډراتکا سئے دروازگ، شمالا سئے دروازگ، جنوبا سئے دروازگ و روڼندا هم سئے دروازگ آتنت. ۱۴ شهرئے ديوالا دوازده بُنرد هست ات و آيانی سرا گورانڈئے دوازدهيڼ کاسدانۍ نام آتنت، هر يکيئے سرا يک نامه.

۱۵ هما که گون من هبرا ات، گد و کساس کنگی تلاهيڼ لئے گون آتی که شهر و آيئے دروازگ و ديوالا گد و کساس بکنت. ۱۶ و شهر چارکُنڈ ات، همينچک که اِشيئے دَراجی ات همينچک پَراهی. پریشتهگا شهر گون لئا گد و کساس کرت، سَرجميا کساس دو هزار و دو سَد كيلوميتَر ات. دَراجی، پَراهی و بُرزی يکيڼ گدا آتنت. ۱۷ پدا آيئے ديوالی گد و کساس کرت. انسانی گد و کساسئے حسابا که پریشتهگ کار بندگا ات، ديوال کساس شست و پنج ميتَر ات. ۱۸ شهرئے ديوال چه يَشما جوژ کنگ بوتگات و شهر چه اَنچيڼ پهکيڼ تلاها که چو شيشگا ساپ ات. ۱۹ ديوالئے بُنرد گون هر وژيڼ گرانبهايڼ سڼگان سينگارگ بوتگات. اولی بُنرد يَشَم ات، دومی نيْلَم، سئيمي اکیک، چارمی زُمُرْد، ۲۰ پنچمی سڼگ سُلَيِمان، ششمی روبي، هپتمی تلاه رنگيڼ آکوت، هشتمی بئيرل، نهمی پُکراج، دهمی شونزيڼ اکیک، يازدهمی پيروزه، دوازدهمی جَمويڼ آکوت.

٢١) دوازدهين دروازگ چه مُرواردا جوړ کنگ بوتگ آتنت، هر يک دروازگه چه يک مُروارديا و شهرئ پراهين دَمک چه پهکين تلاها جوړ کنگ بوتگ آت، چو شيشگا ساپ.

٢٢) من اشيئ تها هچ پرستشگاه نديست، چيا که پرواکين هداوندين هدا و گورانډ اشيئ پرستشگاه انت. ٢٣) و شهره نه روچ پکار انت و نه ماه که آيا رزنا بکنت، چيا که هداي شان و شوکت اشيا رزنا کنت و گورانډ اشيئ چراگ انت. ٢٤) کئوم اشيئ رزنئ تها گام جننت و زمينئ بادشاه وتي شان و شوکتا اشيئ تها کارنت. ٢٥) اشيئ دروازگ هچبر روچا بند نبنت چيا که اوډا هچبر شپ نبنت. ٢٦) سجهين کئوماني شوکت و شرپ اشيئ تها آرگ بنت. ٢٧) هچ پئيمين پليتين چيز يا هما که بزناکين کار کنت و دروگ بندنت، اوډا پترت نکنت، بس هما شت کنت که آياي نام ”زندئ کتابا“ نبيسگ بوتگ انت، هما گورانډئ کتابا.

زندايئ کئور و زندئ درچک

١) رندا پريشتگا منا زندايئ کئور پيش داشت که چو بلورا ساپ ات. چه هدا و گورانډئ تها در آيگا انت و ٢) شهرئ بازارئ نياما تچان انت. کئورئ اے دست و آدستا زندئ درچک که دوازده بر و سمر کاريت، هر ماه چه برا بار انت و درچکئ تاک په کئوماني دراه کنگا درمان انت. ٣) و هچ پئيمين نالتئ پشت نکيت. هدا و گورانډئ تها همودا بيت و آيئ هزمتکار آيئ هزمتا کنت. ٤) آيئ چهرگا گندنت و آيئ نام آياي پيشانيگان بيت. ٥) اوډا هچبر شپ نبنت، چراگ و روچئ رزنئ زلورت نبنت، چيا که هداوندين هدا وت آياي سرا وتي رزنا دريشينيت و آ، آبد تان آبد هکمراني کنت.

گډي هبر

٦) پريشتگا گون من گوشت: ”اے هبر پراهتبار و راست انت. و هداوند، پئيمبراني روئ هدايا، وتي پريشتگ ديم داتگ که آيئ هزمتکاران اے چيزان پيش بداريت که آما زوت بئيگی انت.“

٧ ”بچار، من ایسا زوټ پيدا کړ. بهتاور هما انت که همدې پيشگوښي هبراني پرمانبرداريا کنت که اے کتابا مان انت.“

٨ و من يوهنا، هما ان که اے چيزي اشکت و ديستگ انت. وهده من اشکت و ديست، هما پريشتگي پاداني ديمه په سجدها کپتان که من اے چيزي پيش داشتنت. ٩ بله آيا منا گوشت: ”نه، چو مکن. من هم تبي و تبي براتين پيگمبراني ډولين هزمتکاره ان و همياني ډولينه ان که اے کتابي هبراني موک انت. هدايا پرستش بکن.“ ١٠ رندا منا گوشتي: ”اے کتابي پيگمبري هبران مهر مجن، چيا که وهده نون نزيک انت. ١١ هما که بدئ کنت، بل انگت بدئ کنت، هما که پليت انت، بل انگت پليت انت و هما که پهريزکار انت، بل انگت پهريزکاري کنت و هما که پاک و پلگار انت، بل انگت پاک و پلگار انت.“

١٢ بچار، من ایسا زوټ پيدا کړ ان و منا مژگون که هرگسا آيي کاره حسابا مژبديان. ١٣ بندات من ان و هلاسي من ان، اولي و آهري، بنگيچ و آسر.

١٤ بهتاور هما انت که وتي پوشاکان شوډنت تانکه چه زندئ درچکا ورگي اجازتش ببيت و چه شهرئ دروازان، تها شت بکنت. ١٥ بله کچک، جادوگر، زنهکار، هوښيگ، بت پرست و هرگس که دروگ بنديت و گون دروگا مهر کنت، اے سجهين چه شهره ډن بنت.

١٦ ”من که ایسا ان، وتي پريشتگ ديم داتگ تانکه کليسياني هاترا شمارا اے چيزاني شاهديا بدنت. من داوودئ ريشگ ان و داوودئ پشيد هم. سهبي رزنين استار من ان.“

١٧ پاکين رو و بانور گوشت: ”بيا.“

هما که اشکنت، بل گوشت ”بيا.“

هما که تنيگ انت، بل کيت،

هما که لوټوک انت بل چه زنداپا ميت و به زرا زوريت.

١٨ من په هرگسا که اے کتابے پیشگوئیے لَبزان اِشکنګا اِنْت، شاهدۍ دئیان
که اګن گسے اِشانی تها چیزے گیش بکنت، هُدا آییے سرا هما آزاران گیش کنت
که اے کتابے تها نبشته اِنْت. ١٩ و اګن گسے چه کتابے پیشگوئیے هبران
چیزے در بکنت، هُدا چه زندۍ درچکا و چه پاکین شهرا که اے کتابے تها آیانی
بارئوا نبشته اِنْت، آییے بهرا در کنت.

٢٠ هما که اے چیزانی شاهدیا دنت، گوشت: ”هئو، من زوټ پیداک آن.“

اَنچش بات. آمین. بیا، او هُداوندین ایسا!

٢١ هُداوندین ایسائے رهمت گوڼ شما سَجّهینان بات. اَنچش بات. آمین.